

frist på timer i forbindelse med nedlæggelse af et foreløbigt forbud.

Bestemmelsen foreslås strafsanktioneret i § 22, stk. 2.

Til nr. 3 og 4

Forslaget er en konsekvens af lov nr. 346 af 2. juni 1999 om ændring af tjenestemandspensionsloven, tjenestemandloven og en række andre love, hvor tjenestemandsløvens § 30 blev ophævet.

Ved lov nr. 242 af 2. juni 1999 om ændring af markedsføringsloven blev reglerne for Forbrugerombudsmandens udpegelse ændret for at tilføre forbrugerombudsmandsinstitutionen den fornødne dynamik, således at Forbrugerombudsmanden fremover udnævnes for et tidsrum af 6 år. For samtidig at sikre en større uafhængighed i den tidsbegrænsede ansættelse blev det i bemærkningerne til lovforslag L 136 (1998-99) forudsat, at uansøgt afsked alene kunne ske under omstændigheder svarende til den dagældende § 30 i tjenestemandloven.

For at sikre fremtidige stillingsindehavere, der bliver omfattet af åremålsansættelsen, den beskyttelse mod uansøgt afskedigelse, som er forudsat i lov nr. 342 om ændring af markedsføringsloven, indsættes en bestemmelse, der svarer til princippet i den tidligere tjenestemandsløvs § 30. Stillingsindehaveren kan således alene afskediges uden ansøgning, såfremt afskeden er begrundet i helbredsmæssige årsager eller stillingsindehaveren er uskikket til at forblive i stillingen, jf. principperne i tjenestemandloven.

Videre fastsættes det, at ansættelsen automatisk ophører, når Forbrugerombudsmanden fylder 70 år, uanset at dette sker i udnævnelsesperioden. Bestemmelsen svarer til princippet i tjenestemandsløvens § 29, hvorefter tjenestemænd afskediges ved udgangen af den måned, hvori de fylder 70 år.

Bestemmelsen finder anvendelse både ved ansættelse på tjenestemandsvilkår og ansættelse på overenskomstvilkår.

Forslaget berører ikke ansættelsesforholdet for den nuværende Forbrugerombudsmand, der ikke er ansat på åremål.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvensrettelse til ændringen under nr. 1. Bestemmelsen sikrer, at ulovlig sammenlignende reklame kan straffes med bøde.

Til § 2

I de følgende bemærkninger dækker betegnelsen »arrangør« også over betegnelsen »formidler for en udenlandsk arrangør«.

Hvis en arrangør ikke opfylder de generelle garantikrav efter rejsegarantifondlovens § 8, stk. 5 og 6, eller hvis en arrangør ikke opfylder sin oplysnings- og dokumentationspligt efter lovens § 13 eller dokumentationspligten efter § 22, stk. 3, kan Rejsegarantifonden umiddelbart slette arrangøren af fondens register.

Som anført i punkt A, sidste afsnit i de almindelige bemærkninger medfører en sletning af registret, at den pågældende arrangør ikke længere lovligt kan sælge rejsearrangementer, der er omfattet af loven.

Rejsegarantifonden kan efter § 19 kræve forhøjet garantistillelse af en arrangør, hvis der er tale om, at der i en arrangørvirksomhed er personsammenfald med arrangører, der tidligere har påført fonden tab, såkaldt »gænganger«. Om personsammenfald henvises til den gældende § 19, stk. 1. Det samme er tilfældet, hvis en arrangør modtager forudbetalinger, der væsentligt afviger fra det sædvanlige for rejsearrangementer af den pågældende art.

I den eksisterende lov er der imidlertid som følge af en lovteknisk fejl i forbindelse med vedtagelsen af rejsegarantifondloven ikke hjemmel til, at en arrangør, som ikke efterlever fondens krav om forhøjelse af garantien efter lovens § 19, umiddelbart kan slettes af registret, i modsætning til hvad der gælder efter de generelle garantikrav.

Da lov nr. 315 af 14. maj 1997 var udtryk for en stramning af rejsegarantifondsordningen over for arrangørerne, er en sådan forskel i fondens indgrebsmuligheder uhensigtsmæssig.

§ 19 er begrundet i et ønske fra lovgivers side om særligt at styrke fondens muligheder over for arrangører, der enten var »gængangere« eller modtog usædvanlige forudbetalinger. Såfremt fonden ikke har mulighed for umiddelbart at slette en arrangør, der ikke stiller en forhøjet garanti efter § 19, vil stramningen af loven på dette punkt ikke have den ønskede effekt.

Den foreslåede ændring af § 17, stk. 1, vil give fonden de af lovgiver forudsatte muligheder for at skride ind over for sådanne arrangører. Fondens får dermed mulighed for at begrænse sit eget tab på arrangørers konkurser og i højere grad sikre forbrugerne mod arrangører, der er omfattet af § 19.

Til § 3

Det foreslås, at ændringerne af markedsføringsloven træder i kraft den 1. april 2000, og at ændringen af lov om en rejsegarantifond træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Undlader en arrangør at efterkomme Rejsegarantifondens krav efter § 19, kan fonden slette en arrangør efter den foreslåede ændring til § 17, når fondens krav